

Warszawa, dnia 14 marca 2016 r.

Poz. 7

**DECYZJA NR 59
KOMENDANTA GŁÓWNEGO POLICJI**

z dnia 22 lutego 2016 r.

w sprawie programu nauczania na kursie specjalistycznym w zakresie współpracy z mediami

Na podstawie § 54 ust. 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 19 czerwca 2007 r. w sprawie szczegółowych warunków odbywania szkoleń zawodowych oraz doskonalenia zawodowego w Policji (Dz. U. Nr 126, poz. 877, z późn. zm.¹⁾) postanawia się, co następuje:

§ 1. Określa się program nauczania na kursie specjalistycznym w zakresie współpracy z mediami.

§ 2. Realizację kursu, o którym mowa w § 1, powierza się Szkole Policji w Katowicach, Szkole Policji w Pile i Szkole Policji w Słupsku.

§ 3. Kursy specjalistyczne w zakresie współpracy z mediami rozpoczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej decyzji prowadzi się na podstawie programu kursu specjalistycznego w zakresie współpracy z mediami, określonego w załączniku do decyzji, o której mowa w § 4.

§ 4. Traci moc decyzja nr 911 Komendanta Głównego Policji z dnia 11 grudnia 2007 r. w sprawie programu kursu specjalistycznego w zakresie współpracy z mediami (Dz. Urz. KGP z 2008 r. Nr 1, poz. 7).

§ 5. Decyzja wchodzi w życie z dniem podpisania.

p.o. Komendant Główny Policji

ml. insp. Andrzej SZYMCZYK

¹⁾Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 221, poz. 1644, z 2008 r. Nr 180, poz. 1116, z 2010 r. Nr 209, poz. 1381, z 2012 r. poz. 899, z 2014 r. poz. 1312 oraz z 2015 r. poz. 593.

Załącznik do decyzji nr 59
Komendanta Głównego Policji
z dnia 22 lutego 2016 r.

**PROGRAM NAUCZANIA NA KURSIE SPECJALISTYCZNYM
W ZAKRESIE WSPÓŁPRACY Z MEDIAMI**

SPIS TREŚCI

I. ZAŁOŻENIA ORGANIZACYJNO-PROGRAMOWE

1. Nazwa kursu
2. Cel kursu
3. Kryteria formalne, jakim muszą odpowiadać kandydaci kierowani na kurs
4. System prowadzenia kursu
5. Czas trwania kursu i organizacja zajęć
6. Liczebność grupy szkoleniowej
7. Zakres tematyczny kursu oraz system oceniania
8. Forma zakończenia kursu
9. Lista wyposażenia dydaktycznego

II. TREŚCI KSZTAŁCENIA

1. Blok tematyczny nr 1
2. Blok tematyczny nr 2

I. ZAŁOŻENIA ORGANIZACYJNO-PROGRAMOWE

1. Nazwa kursu

Program nauczania na kursie specjalistycznym w zakresie współpracy z mediami, zwany dalej „kursem”.

2. Cel kursu

Kurs ma na celu kształtowanie umiejętności właściwej komunikacji funkcjonariuszy Policji ze społeczeństwem za pośrednictwem mediów.

3. Kryteria formalne, jakim muszą odpowiadać kandydaci kierowani na kurs

Na kurs kierowani są policjanci zajmujący stanowiska kierownicze, w szczególności kierownicy jednostek i komórek organizacyjnych Policji oraz ich etatowi i „nieetatowi” zastępcy, a także inni policjanci (z wyłączeniem oficerów prasowych), którzy w ramach wykonywanych obowiązków służbowych kontaktują się ze środkami masowego przekazu.

4. System prowadzenia kursu

Kurs prowadzony jest w systemie stacjonarnym. Ze względu na warsztatowy charakter kursu słuchacze mogą uczestniczyć w zajęciach w strojach cywilnych. Słuchacze zobowiązani są posiadać umundurowanie służbowe, które będzie wykorzystywane do wystąpień przed kamerą.

5. Czas trwania kursu i organizacja zajęć

Realizacja programu kursu wymaga przeprowadzenia **54 godzin lekcyjnych**. Na całkowity czas pobytu słuchaczy w jednostce szkoleniowej składają się:

Przedsięwzięcia	Czas realizacji (w godz. lekcyjnych)
Rozpoczęcie kursu, zapoznanie z regulaminami i organizacją kursu	1 godzina (realizowana przez dowódcę kompanii)
Zajęcia programowe	52 godziny
Zakończenie kursu	1 godzina
Ogółem	54 godziny

Kurs trwa 7 dni. Liczba godzin lekcyjnych, liczonych w jednostkach 45-minutowych, nie powinna przekraczać 8 godzin dziennie. W ostatnim dniu kursu zajęcia trwają 6 godzin (w tym 1 godzina to zakończenie i podsumowanie kursu).

Dopuszczalne jest podczas prowadzenia zajęć praktycznych (symulacje, ćwiczenia) regulowanie czasu i miejsca prowadzonych zajęć w sposób zapewniający optymalne osiągnięcie zakładanych celów.

Kierownik jednostki szkoleniowej decyduje o wyborze miejsca realizacji zajęć dydaktycznych poza terenem jednostki szkoleniowej oraz kolejności nauczania treści programowych z uwzględnieniem możliwości organizacyjnych lub dostępności specjalistów z danej dziedziny.

Zajęcia prowadzi dwóch nauczycieli policyjnych: osoba mająca doświadczenie w kontaktach z mediami lub nauczyciel z jednostki szkoleniowej realizujący zajęcia z kontaktów Policji z mediami oraz psycholog. Wskazany jest także udział osoby zapewniającej obsługę techniczną w trakcie realizacji zajęć praktycznych. Zajęcia mogą być realizowane przez rzecznika prasowego, specjalistę z zakresu języka polskiego i innych specjalistów z zakresu komunikacji społecznej.

6. Liczebność grupy szkoleniowej

Poszczególne treści kształcenia należy realizować w grupie szkoleniowej, której liczebność, z uwagi na efektywność stosowanych metod (technik) dydaktycznych oraz cele dydaktyczne zajęć, nie powinna przekraczać 12 osób.

7. Zakres tematyczny kursu oraz system oceniania

W ramach kursu realizowane są tematy, ukierunkowane na doskonalenie umiejętności z zakresu udzielania informacji mediom, tj.: przygotowania do przekazu informacji, zbierania i oceniania informacji, przekazania informacji oraz weryfikacji przekazu.

Podczas kursu słuchacz podlega bieżącemu ocenianiu.

8. Forma zakończenia kursu

Zaliczenie wszystkich jednostek szkolnych odbywa się na podstawie wykonania przez słuchacza, po zrealizowaniu treści programowych, trzech zadań praktycznych: „wypowiedź radiowa”, „wypowiedź telewizyjna” oraz przygotowaniu pisemnej informacji prasowej, ocenianych w skali dwustopniowej (zal./nzal.) i stanowi zaliczenie końcowe kursu.

Absolwent otrzymuje świadectwo ukończenia kursu specjalistycznego, gdzie w miejsce ogólnego wyniku nauki stosuje się wpis: „pozytywnym”.

9. Lista wyposażenia dydaktycznego

Kategoria / nazwa wyposażenia
I. Wyposażenie pracowni <ol style="list-style-type: none">1. Sala dydaktyczna2. Wygłuszone pomieszczenie do prowadzenia nagrań
II. Pomoce dydaktyczne <ol style="list-style-type: none">1. Projektor multimedialny2. Prezentacja multimedialna3. Przepisy prawne4. Komputer przenośny z oprogramowaniem5. Kamera z mikrofonem zewnętrznym oraz statyw6. Dyktafon7. Urządzenie do nagrywania i montażu dźwięku (mixer cyfrowy)8. Komputer stacjonarny z oprogramowaniem do montażu filmów i dźwięku oraz kartą TV9. Płyty CD-R i DVD-R10. Drukarka komputerowa (kolor)11. Papier fotograficzny do drukarek

II. TREŚCI KSZTAŁCENIA

Blok tematyczny	Nr	Temat	Czas realizacji tematu (w godz. lekcyjnych)	Czas realizacji bloku tematycznego (w godz. lekcyjnych)
Przygotowanie do udzielania informacji środkom masowego przekazu	I	1. Autoprezentacja i elementy ceremoniału policyjnego	7	15
		2. <i>Public relations</i> (PR) w Policji	6	
		3. Podstawy prawne i etyczne regulujące działalność medialną	2	
Przekaz informacji i jego weryfikacja	II	1. Praktyczne aspekty współpracy z prasą	5	37
		2. Praktyczne aspekty współpracy z redakcjami telewizyjnymi	23	
		3. Praktyczne aspekty współpracy z rozgłościami radiowymi	9	

II. TREŚCI KSZTAŁCENIA

BLOK TEMATYCZNY NR 1: PRZYGOTOWANIE DO UDZIELANIA INFORMACJI ŚRODKOM MASOWEGO PRZEKAZU

TEMAT NR 1: Autoprezentacja i elementy ceremoniału policyjnego

Cele: Po zakończeniu zajęć słuchacz będzie potrafił:

- omówić zasady poprawnej komunikacji interpersonalnej w kontaktach z mediami,
- wykorzystać zasady autoprezentacji do budowania pozytywnego wizerunku Policji,
- zastosować się do obowiązujących przepisów mundurowych,
- wykorzystać wybrane elementy ceremoniału policyjnego.

Zagadnienia	Czas realizacji (w godz. lekcyjnych)	Sposób realizacji	Wskazówki do realizacji
1. Integracja 2. Autoprezentacja 3. Elementy ceremoniału policyjnego	7	wykład, ćwiczenia	Przeprowadzić ćwiczenia integrujące i budujące zaufanie w grupie. Omówić efekt pierwszego wrażenia i jego znaczenie w budowaniu relacji z dziennikarzami. Przedstawić podstawowe zasady autoprezentacji, zwracając uwagę na komunikację werbalną i pozawerbalną, ze szczególnym uwzględnieniem poprawnej komunikacji interpersonalnej w kontaktach z mediami. Przeprowadzić ćwiczenia polegające na autoprezentacji. Omówić wystąpienia, przekazując informacje i wskazówki dotyczące psychologicznych aspektów własnej osobowości i związanych z tym zachowań, pozwalających na skuteczne i bardziej komfortowe działanie w roli osoby udzielającej informacji mediom. Omówić zasady organizacji i uczestniczenia w spotkaniach oraz wystąpieniach służbowych, w tym wybrane elementy ceremoniału policyjnego oraz obowiązujące przepisy mundurowe.

TEMAT NR 2: *Public relations* (PR) w Policji

Cele: Po zakończeniu zajęć słuchacz będzie potrafił:

- wskazać cele i płaszczyzny *public relations* (PR),
- wyjaśnić rolę *public relations* (PR),
- omówić sposoby działania Policji w kontaktach z mediami,
- omówić sposób przygotowania się do spotkania służbowego i pozasłużbowego,
- omówić zasady skutecznej komunikacji interpersonalnej.

Zagadnienia	Czas realizacji (w godz. lekcyjnych)	Sposób realizacji	Wskazówki do realizacji
1. Istota <i>public relations</i> : <ul style="list-style-type: none"> – cele <i>public relations</i>, – płaszczyzny <i>public relations</i>. 2. Rola <i>public relations</i> w kształtowaniu opinii społecznej: <ul style="list-style-type: none"> – badania opinii publicznej, – badania realizowane przez Komendę Główną Policji w zakresie oceny Policji przez dziennikarzy, – kreowanie wizerunku Policji w społecznościach regionalnych i lokalnych. 3. Sposoby działania Policji w kontaktach z mediami: <ul style="list-style-type: none"> – ocena efektywności sposobów działania Policji, – umiejętność doboru właściwej techniki PR, – określenie charakterystyki odbiorcy 	6	wykład, dyskusja, ćwiczenia	<p>Posługując się przykładami, omówić istotę PR i jego wpływ pozytywny i negatywny na różne sfery życia społecznego. Charakteryzując główne cele (pozytywny wizerunek, przekazanie rzetelnej informacji) i płaszczyzny PR (np. kontakty z mediami, kontakty ze społecznością, z przedstawicielami instytucji i władz lokalnych) zwrócić uwagę na ich znaczenie dla Policji. Na podstawie badań opinii publicznej, szczególnie dotyczących oceny wizerunku Policji (np. CBOS, OBOP, KGP i in.) wskazać czynniki istotnie wpływające na ocenę społeczną Policji (bezpośredni kontakt ze społeczeństwem, kontakt z mediami).</p> <p>Omówić sposoby i zasady działania w ramach PR najbardziej przydatne dla Policji (dostępność dla dziennikarzy – otwartość wobec mediów, otwartość na krytykę, rzetelność i wiarygodność, służenie społeczności lokalnej, wskazywanie władzom lokalnym obszarów kształtowania poczucia bezpieczeństwa i inne). Podczas oceny efektywności i umiejętności właściwego doboru sposobów i zasad działania, podkreślić, że ich miarą jest pozytywny wynik badania opinii publicznej i pozytywne relacje w mediach. Omawiając sposoby i zasady działania w ramach PR, podkreślić znaczenie potrzeb i oczekiwań odbiorcy. Omówić sposoby konstruowania strategii promocyjnej, szczególnie zwrócić uwagę na specyfikę regionu, która decyduje o jej doborze. Dokonać analizy przykładowych strategii i wyników badań. Podczas zajęć odwoływać się do wiedzy i doświadczeń słuchaczy.</p>

<p>z uwzględnieniem potrzeb psychologicznych,</p> <ul style="list-style-type: none">- konstruowanie strategii promocyjnej. <p>4. Przygotowanie i udział w spotkaniach mających wpływ na wizerunek Policji.</p>			<p>Omówić zasady budowania relacji z dziennikarzami, uwzględniając reguły społecznego wpływu. Na podstawie przykładów kontaktów z mediami omówić zasady skutecznej komunikacji interpersonalnej. Scharakteryzować bariery komunikacyjne.</p>
--	--	--	--

TEMAT NR 3: Podstawy prawne i etyczne regulujące działalność medialną

Cele: Po zakończeniu zajęć słuchacz będzie potrafił:

- zinterpretować przepisy prawne regulujące współpracę Policji z mediami,
- omówić problemy etyczne związane z kontaktami z mass mediami.

Zagadnienia	Czas realizacji (w godz. lekcyjnych)	Sposób realizacji	Wskazówki do realizacji
1. Ustawa Prawo prasowe. 2. Ustawa o dostępie do informacji publicznej. 3. Zarządzenie Komendanta Głównego Policji w sprawie form i metod działalności prasowo-informacyjnej w Policji. 4. Aspekty etyczne pracy osoby udzielającej informacji mediom.	2	wykład, dyskusja	Przedstawić i zinterpretować przepisy prawne i zakres działania medialnego w Policji. W sposób szczególny odnieść się do ustawy Prawo prasowe i ustawy o dostępie do informacji publicznej. Zwrócić uwagę na zasady etyki zawodowej policjanta, a szczególnie na negatywne skutki dla wizerunku Policji, spowodowane naruszeniem tych zasad. Omówić problemy etyczne związane z kontaktami z mass mediami.

BLOK TEMATYCZNY NR II: PRZEKAZ INFORMACJI I JEGO WERYFIKACJA**TEMAT NR 1: Praktyczne aspekty współpracy z prasą i portalami internetowymi**

Cele: Po zakończeniu zajęć słuchacz będzie potrafił:

- omówić rolę kultury języka w wypowiedziach prasowych,
- wskazać najczęściej popełniane błędy językowe,
- przygotować komunikat prasowy zgodny z obowiązującymi standardami,
- wyciągnąć wnioski z analizy popełnionych błędów,
- dokonać adekwatnej samooceny,
- omówić zasady konstruktywnego przyjmowania krytyki.

Zagadnienia	Czas realizacji (w godz. lekcyjnych)	Sposób realizacji	Wskazówki do realizacji
1. Przekaz informacji dla prasy: <ul style="list-style-type: none"> - specyfika funkcjonowania prasy, - elementy przekazu dla prasy, - rozmowa z dziennikarzem, - wywiad, - konstrukcja komunikatu prasowego, - zasady poprawności języka polskiego, - język zawodowy policjanta a język literacki, - notatka służbowa a informacja prasowa. 	5	wykład, ćwiczenia, symulacja	Przybliżyć słuchaczom specyfikę funkcjonowania prasy i Internetu, w tym mediów społecznościowych. Biorąc pod uwagę oczekiwania dziennikarzy prasowych, wskazać na istotne elementy przekazu dla prasy (budowa informacji prasowej). Na podstawie opracowanych założeń (własnych i np. z telefonogramów) przeprowadzić ćwiczenia, uwzględniając cel i przesłanie oraz specyfikę mediów prasowych. Omówić wykonane ćwiczenia. Przeprowadzić zadanie praktyczne i dokonać oceny wykonania zadania (zal./nzal.). W przypadku negatywnej oceny wystąpienia, uczestnik musi powtórzyć zadanie praktyczne.

TEMAT NR 2: Praktyczne aspekty współpracy z redakcjami telewizyjnymi

Cele: Po zakończeniu zajęć słuchacz będzie potrafił:

- omówić rodzaje przekazów i ich specyfikę,
- przygotować się do wypowiedzi przed kamerą,
- udzielić wypowiedzi dla telewizji,
- stosować techniki udzielania odpowiedzi na trudne pytania dziennikarzy,
- ocenić przekaz,
- wyciągnąć wnioski z analizy popełnionych błędów,
- wskazać działania naprawcze,
- dokonać adekwatnej samooceny,
- omówić zasady konstruktywnego przyjmowania krytyki,
- zdiagnozować sytuacje stresogenne,
- wskazać sposoby radzenia sobie ze stresem.

Zagadnienia	Czas realizacji (w godz. lekcyjnych)	Sposób realizacji	Wskazówki do realizacji
<p>1. Przekaz informacji dla stacji telewizyjnych:</p> <p>a) rodzaje przekazu (relacja na miejscu zdarzenia, wystąpienie w studio, program interwencyjny),</p> <p>b) zastosowanie odpowiednich socjotechnik w zależności od rodzaju przekazu,</p> <p>c) komunikacja pozawerbalna,</p> <p>d) analiza utrwalonego przekazu (ocena, wnioski, działania naprawcze).</p>	23	wykład, ćwiczenia, symulacja	<p>Zapoznać słuchaczy z rodzajami przekazu telewizyjnego oraz zasadami udzielania informacji na miejscu zdarzenia, w wystąpieniach w studio i w programach interwencyjnych. Przedstawić możliwości zastosowania odpowiednich socjotechnik w zależności od rodzaju przekazu. Omówić komunikację pozawerbalną. Przedyskutować ze słuchaczami objawy stresu, podkreślić ich indywidualny charakter. Zwrócić szczególną uwagę na tzw. stres antenowy. Zaproponować metody radzenia sobie ze stresem.</p> <p>Na podstawie opracowanych założeń przeprowadzić symulacje z grupą szkoleniową z zakresu stosowania zasad udzielania informacji. Wprowadzić zmienne: relacja na miejscu zdarzenia (np. „setka”, wypowiedź na żywo), wystąpienie w studio. Kolejno każdy słuchacz udziela informacji, która jest rejestrowana. Pozostali słuchacze nie obserwują wykonywanego zadania. Po wykonaniu zadań przez wszystkich słuchaczy, kolejno odtworzyć w obecności całej grupy</p>

			<p>utrwalone przekazy. Po każdej prezentacji nagrania wystąpienie ocenia słuchacz, następnie grupa i prowadzący zajęcia w aspekcie merytorycznym i psychologicznym (ze szczególnym uwzględnieniem poznanych technik kontroli emocji oraz komunikacji niewerbalnej).</p> <p>Obszary podlegające ocenie przy udzielaniu informacji:</p> <ul style="list-style-type: none">– jasność przesłania,– trafność założonego celu,– logika i klarowność wypowiedzi,– poprawność językowa,– zgodność z obowiązującą procedurą prawną,– stan emocjonalny,– komunikacja niewerbalna. <p>Przeprowadzić zadanie praktyczne i dokonać oceny wykonania zadania (zal./nzal.).</p> <p>W przypadku negatywnej oceny wystąpienia, uczestnik musi powtórzyć zadanie praktyczne.</p>
--	--	--	---

TEMAT NR 3: Praktyczne aspekty współpracy z rozgłośniami radiowymi

Cele: Po zakończeniu zajęć słuchacz będzie potrafił:

- omówić rodzaje przekazów i ich specyfikę,
- przygotować się do wypowiedzi radiowej,
- udzielić wypowiedzi dla radia,
- ocenić przekaz,
- wyciągnąć wnioski z analizy popełnionych błędów,
- wskazać działania naprawcze,
- dokonać adekwatnej samooceny,
- omówić zasady konstruktywnego przyjmowania krytyki.

Zagadnienia	Czas realizacji (w godz. lekcyjnych)	Sposób realizacji	Wskazówki do realizacji
<p>1. Przekaz informacji dla stacji radiowych:</p> <p>a) rodzaje przekazu (relacja na miejscu zdarzenia, wystąpienie w studio, wypowiedź tematyczna),</p> <p>b) zastosowanie odpowiednich socjotechnik w zależności od rodzaju przekazu,</p> <p>c) aspekty psychologiczne,</p> <ul style="list-style-type: none"> – samokontrola emocjonalna, – samoocena, – przyjmowanie krytyki, <p>d) analiza utrwalonego przekazu (ocena, wnioski, działania naprawcze).</p>	9	wykład, ćwiczenia, symulacja	<p>Omówić rodzaje przekazu radiowego oraz możliwości zastosowania odpowiednich socjotechnik w zależności od rodzaju przekazu. Omówić zagadnienie samooceny. Przedstawić zasady przyjmowania krytyki i sposoby radzenia sobie z nią (z uwzględnieniem konstruktywnej i destrukcyjnej krytyki). Na podstawie opracowanych założeń przeprowadzić symulacje z grupą szkoleniową z zakresu stosowania zasad udzielania informacji. Wprowadzić zmienne: relacja na miejscu zdarzenia (np. „setka”, wypowiedź na żywo), wystąpienie w studio, wypowiedź tematyczna. Kolejno każdy słuchacz udziela informacji radiowej, która jest nagrywana na nośnik. Pozostali uczestnicy nie obserwują wykonywanego zadania. Po wykonaniu zadań przez wszystkich słuchaczy, kolejno odtworzyć w obecności całej grupy każdy utrwalony przekaz radiowy. Po każdej prezentacji nagrania udzieloną informację radiową ocenia słuchacz, następnie grupa oraz prowadzący zajęcia w aspekcie merytorycznym i psychologicznym (ze szczególnym uwzględnieniem poznanych technik kontroli emocji).</p> <p>Obszary podlegające ocenie przy udzielaniu informacji:</p> <ul style="list-style-type: none"> – jasność przesłania,

			<ul style="list-style-type: none">– trafność założonego celu,– logika i klarowność wypowiedzi,– poprawność językowa,– zgodność z obowiązującą procedurą prawną,– stan emocjonalny. <p>Przeprowadzić zadanie praktyczne i dokonać oceny wykonania zadania (zal./nzal.).</p> <p>W przypadku negatywnej oceny wystąpienia, uczestnik musi powtórzyć zadanie praktyczne.</p>
--	--	--	--